

Република Србија
Привредни апелациони суд
1 Пкж 640/13
02.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Бојане Миљуш Мартиновић, председника већа, судије Златана Димитрића и судије поротника Вере Блажић, чланова већа, у привредно-казненом поступку против окривљених „.....“ ДОО, као правног лица и АА из, као одговорног лица, због привредног преступа из чл. 68. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији и привредног преступа из чл. 68. ст. 1. тач. 12. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији, одлучујући о жалби окривљених против пресуде Привредног суда у Пожаревцу 5 Пк 87/13 од 29.10.2013. године по достављеном предлогу Апелационог јавног тужилаштва у Београду Кпж 640/13 од 25.11.2013. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Маје Стефановић, на седници већа одржаној дана 02.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окр. правног лица „.....“ ДОО и окривљеног АА и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Пожаревцу 5 Пк 87/13 од 29.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Пожаревцу 5 Пк 87/13 од 29.10.2013. године оглашени су одговорним „.....“ ДОО и АА из због привредног преступа из чл. 68. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији и привредног преступа из чл. 68. ст. 1. тач. 12. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији, па пошто су им претходно утврђене појединачне казне и то окр. правном лицу у износу од по 20.000,00 динара, а окривљеном АА у износу од по 3.000,00 динара осуђени су на јединствене новчане казне и то, окр. правно лице у износу од 40.000,00 динара, а окр. АА на јединствену новчану казну у износу од 6.000,00 динара, с обавезом да их плате, а окр. правно лице и трошкове судског поступка у

паушалном износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На означену пресуду жалбу су уложили окривљени из свих законом предвиђених разлога. У образложењу жалбе се наводи да суд није у довољној мери ценио околности које су од значаја за одмеравање казне, јер се у конкретном случају радило о посебно олакшавајућим околностима, односно чињеници да су финансијски извештај окривљени предали у електронској форми. Окривљени сматрају да је суд требало да затражи изјашњење од Агенције за привредне регистре у погледу чињенице да ли је извештај достављен, те да окривљене након тога ослободи од одговорности, јер не постоје елементи привредног преступа за које су оптужени. Жалбом се предлаже да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Писменим поднеском Кпж 640/13 од 25.11.2013. године, Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложило је да се одбије жалба окривљених као неоснована, а побијана пресуда у целости потврди.

Испитујући првостепену пресуду у границама навода жалбе у смислу одредбе чл. 451. ЗКП-а, у вези чл. 56. ЗОПП-а, Привредни апелациони суд је нашао да жалба није основана.

Наиме, првостепени суд је спровео законит поступак у коме је на основу изведених доказа утврдио све одлучне чињенице, па је основано закључио да су окривљени извршили привредни преступ из чл. 68. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији и привредни преступ из чл. 68. ст. 1. тач. 12. и ст. 2. Закона о рачуноводству и ревизији ближе описаним у изреци те пресуде за шта су осуђени јединственим новчаним казнама као у изреци исте.

Жалбеним наводима окривљених не може се довести у питање правилност првостепене пресуде, утврђено чињенично стање, нити оцена суда о одговорности окривљених. Ово, из разлога што се из Извештаја о предаји финансијског извештаја за 2012. годину може утврдити да предметно правно лице није уопште доставило редовни годишњи финансијски извештај за 2012. годину и није доставило обавештење о разврставању на велико, средње или мало правно лице, у складу са Законом о рачуноводству и ревизији. Према томе, нема непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања нити погрешне примене материјалног права у конкретном случају обзиром да је форма за достављање финансијских извештаја прописана Правилником о ближим условима и поступку пријема, контроле, регистрације, обраде и објављивања финансијских извештаја, начину вођења и садржини регистра финансијских извештаја и података о бонитету правних лица и предузетника, као и о давању података из тих извештаја (Сл. гласник РС бр. 2/10 и 102/10) који прописује да се редовни годишњи и консолидовани финансијски извештај достављају агенцији у писаној форми и то препорученом поштом агенцији на адресу: Агенција за привредне регистре, Бранкова 25, 11000 Београд, са навођењем одговарајућег поштанског фаха а сходно чл. 6. наведеног Правилника.

Тачно је да је објављивањем могућности да се финансијски извештаји одлуке о разврставању достављају и у електронској форми, код обвезника, односно правних лица створена забуна, ипак је поступање са пажњом доброг домаћина налагало свим правним лицима и одговорним лицима у тим правним

лицима да изврше проверу, односно утврде да није престала њихова обавеза доставља финансијских извештаја и одлука о разврставању у писменој форми.

Такође, приликом одмеравања новчаних казни окривљенима, првостепени суд је уз правилну примену одредаба чл. 20. и 21. ЗОПП-а и чл. 54. Кривичног законика ценио све околности од којих зависи висина изречених новчаних казни, те налазећи да на страни окривљених стоје нарочито олакшавајуће околности применио одредбу чл. 23. ЗОПП-а и ублажио новчане казне окривљенима испод законског посебног минимума прописаних новчаних казни за ову врсту привредних преступа, а затим на основу чл. 26. ЗОПП-а утврдио јединствене новчане казне испод законског минимума прописаних новчаних казни за ову врсту привредних преступа.

По налажењу овог суда као другостепеног првостепени суд је веома погодовао окривљенима изричући им веома мале казне, те даљем ублажавању овако изречених новчаних казни нема места.

Како је по оцени овог суда, као другостепеног изречена новчана казна окривљенима адекватна тежини извршених привредних преступа, те како нема основа да се уваже ни остали наводи жалбе, то је овај суд као другостепени одлучио као у изреци применом чл. 457. ЗКП, у вези чл. 56. ЗОПП-а.

ЗД/ЉС/СС

Председник већа-судија
Бојана Миљуш Мартиновић, с.р.

За тачност отправка